

foreliggende Lovforslag angaa dels Ejendoms-skylden, dels den saakaldte Indkomst-kildebeskatning. Hvorfor skulle de faste Ejendomme særlig betale Skat? blev der spurgt. Det ærede Medlem for Viborg Amt (Dalsgaard) erkendte, at der var noget ganske rigtigt og retfærdigt i, at faste Ejendomme betale særlig Skat ikke blot til Kommunen, men ogsaa til Staten, fordi der ikke blot fra Kommunens, men ogsaa fra Statens Side ydes de faste Ejendomme visse Fortrin og Goder, og jeg kan i saa Henseende blot henvise Tingets ærede Medlemmer til at tage en Finanslov i Haanden og gennemgaa, hvad der findes opført af Bevillinger, som maa siges direkte og særligt at interessere de faste Ejendomme. Jeg skal blot nævne, at der f. Eks. til Landvæsenets Fremme er opført Bevillinger til over 2 Mill. Kr., som utvivlsomt maa siges at have særlig Interesse for disse Ejendommens Besiddere. Jeg skal yderligere henvise til de betydelige Ofre, som Staten bringer for Jernbaneanlæg, som ligeledes har en ganske særlig Interesse for de faste Ejendommens Besiddere, idet de jo direkte virke til en Stigning i deres Ejendommens Værdi og dermed til en Forøgelse af deres Formue. Jeg finder det i og for sig ganske rigtigt, at der saaledes paalignes faste Ejendomme en særlig Skat, men navnlig naar man overhovedet erindrer, at jo vort hele Skattesystem er et Kompleks af forskellige Skatter, hvor man søger gennem en Flerhed af Skatter at raade Bod paa de Ubilligheder, som en enkelt af dem kan medføre over for enkelte Samfundsklasser eller enkelte Individuer, og gaar ud fra, at saa en anden Skat til Gengæld viser sig mere lempelig netop over for disse, som anses for forurettede, idet den lægger sin væsentligste Tyngde paa andre. Men aldeles bortset her fra maa jeg fastholde, at hvad det her drejer sig om, er jo en Afløsning af nu bestaaende Skatter og Erstatning derfor. Som før nævnt var mit Standpunkt dette at foreslaa Land- og Ligningsskatten med en tilsvarende Del af Bygningsafgiften ophævet og erstattet med en Formue- og Indkomstskat. Denne var beregnet til at skulle indbringe mere, end der krævedes til dette Formaal, og det Overskud, der fremkom derved, skulde anvendes paa forskellig Maade, bl. a. var det henstillet, at det skulde hjælpe til ved Tiendeafløsningen. Landstinget har ment, at det vilde være rigtigere at bruge ogsaa dette Overskud fuldt ud til i større Omfang at afløse de direkte Statsskatter, og i dette Øjemed

yderligere at give Formue- og Indkomstskatten en lille Forhøjelse. Forholdet kunde derved blive dette, at man paa denne Maade kunde afløse omtrent Halvdelen af Skatterne paa faste Ejendomme med en almindelig Skat paa alle Skatteborgere, en almindelig Skat paa den hele Befolkning, medens den anden Halvdel fremdeles skulde vedblive at hvile paa de faste Ejendomme. Men man fandt det dog tillige rigtigt at give denne Halvdel, som skulde vedblive at hvile paa de faste Ejendomme, en anden Basis med Hensyn til Beregning og Paaligning end den forældede Hartkornsbasis, og fandt denne i den af mig foreslaaede Ejendomsskyld, som jo er en Skat i Forhold til Værdien. Det maa jo dog ogsaa anses for ret ubestrideligt, at en Værdiskat er retfærdig, idet den rammer alle ligelig i Forhold til Værdien. Nu gjorde det ærede Medlem for Odense (Scavenius) i Gaar gældende, at en saadan Retfærdighed kun vilde naas gennem en personlig Indkomstskat. Jeg tilstaar, jeg er ganske ude af Stand til at forstaa det. Men jeg er navnlig ude af Stand til at forstaa det over for en Indkomstskat med stigende Skala, thi der forekommer det mig, at man netop gaar bort fra den ligelige Beskatning af Værdien.

Det, der væsentlig er blevet indvendt mod denne Ejendomsskyld, er, hvad der af flere Talere er blevet sagt, at den rammer tungere de smaa Ejendomme end de store. Dette blev jo ogsaa gjort stærkt gældende af den sidste ærede Taler i Dag, som endogsaa fandt, at det blev en Skat med stigende Skala nedefter. Det maa jeg ganske bestemt modsige. Naar Skatten lægges med den samme pro mille paa alle Værdier, kan der ikke være Tale om stigende Skala enten nedefter eller opefter. Hvorfor have smaa Ejendomme forholdsvis større Værdi pr. Td. Hartkorn end de større? Ganske simpelt, fordi Hartkornet jo kun tog Hensyn til Jordernes Beskaffenhed, men derimod ikke tog Hensyn til de Bygninger, som vare knyttede til dem. Og det er jo netop en Grund til, at man ikke længere anser Hartkornet for at være en hensigtsmæssig Basis for Beskatning. Naar de smaa Ejendomme derfor have en forholdsvis større Værdi pr. Td. Hartkorn, er dette ikke, som antydtes af forskellige ærede Talere, fordi der derved er taget mere Hensyn til eller lagt mere Beslag paa den personlige Arbejdskraft, som anvendes derpaa, men ganske simpelt, fordi der til disse Jorder, som maales efter Hartkornsansættelsen, er føjet Bygninger